

19. Sep. 1830

FAKTA

Dato:

19. Sep. 1830

Sidetæl:

Dagbog A, side 96 recto – 97 verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Bernt Anker Collett

Elisabeth Christine Collett

Johan Collett

Peder Nicolai Arbo Collett

Sine Essendrop

TRANSSKRIFTION

Den 19de Sept

Jeg har disse 2 Morgener modtaget Besøg af Niccen Collet,¹ formodentlig efter Lises² Ordre til ham, idag ledsagede han mig om Formidagen til Slotskirken paa Agershuus hvor vi hørte en Præsten Schiøtz³ der skulde være bekjendt for een af Byens beste Talere; men jeg kan just ikke sige at han forekom mig saa ypperlig, da han deels var meget affecteret i Talen deels havde han ogsaa et meget ubehageligt Organ, som ikke vel blev bekjæmpet af ham. Hvad •96 verso• hans Prædiken angaaer da syntes jeg den henhørte til de almindelige, og Manden forglemte ikke ved enhver Leilighed at reppetere en stor Deel af Dagens lange Text; saa at han herved ilængden blev kedsomelig. Kirken som er paa Fæstningen under den store Arsenal-Sal er i det Heele yderst simpel og langt fra smagfuld decoreret, en slet malet Altertavle omgiven af noget maadeligt Billedhugger Arbeide udgjorde dens heele Prydelse; men hvad der opbyggede mig mest der var Sangen, der omendskjøndt simpel og en for mig fremmed Melodie, dog i det Heele var reen og velklingende, hvilket ogsaa var Tilfælde med det just ikke kostbare Orgel. Menigheden bestod for det meeste af Militairet og Slaverne hvilke havde et Aflukke for dem selv oppe paa Pupitret og som idet Heele tilsyneladende vare meget andægtige. – Da jeg gik fra Kirken spadseerede jeg Volden rundt hvorfra man har en smuk Udsigt over Fjorden, og jeg havde foresat mig i Formidag ogsaa at gjøre nogle Visitter, men maatte i det Sted, kjøndt spadseere hjem hvor jeg gjerne kunde have lagt heele Dagen hvis jeg ikke havde lovet at komme til Middag hos Sine E:⁴ men ogsaa herfra maatte jeg strax om Eftermiddagen gaae fra da jeg idag befandt mig meget ilde, og maatte da jeg boede paa et fremmed Sted genere mig mere end jeg ellers var vandt til. Jeg gik som en Følge af mit Ildebefindende tidlig til Seng; men maatte her be- •97 recto• gynde den sædvanlige Maneuvre med Berent's⁵ Seng der ikke er indrettet for mig, og jeg blev |her| nødt til paa Soldaterviis at knibe Quarteerene, da den er meget smal |og fordybet i Mitten saa at der dannes ligesom en Rendel; dog hvad Længden angaaer maa jeg ikke klage, des mere derimod vilde jeg beklage ham der skulde komme til Skade med at falde ud af den; thi han vilde uden Tvivl have tabt Veiret føren han naaede Gulvet, saa høit parraderer man i den naar man først har overvundet Umagen med at klatre op, hvilke bliver endmere vanskeligt ved dens Construction der ikke uden ved Enden lader et Sted til at stige op. Skulde man være i den Stilling at maatte tilkæmpe sig Tilgangen; da vil man her finde store Vanskeligheder at overvide, thi Johan C⁶ har placeret sin Fæstning saaledes at Passagen imellem Begge blodt kan være en halv Alen og man saaledes vilde blive udsat for en dobbelt [overstreget: lld] Heede hvis man vovede sig ind i dette Pas uden først at have forsikkret sig en venskabelig Behandling. Johan's Residens er mere anseelig en Berent's; men ikke saa vanskelig at bestiige, den er bredere,

lavere og foroven bedækket med Blomstergirlander der ikke visner; men vel nu ere en Smule falmede, og paa enkelte Steder seer man at de sønderbrudte Krandsse ere blevne udbedrede ved en venlig Haand; men som vist har været en Smule rystende, da man paa disse Steder ikke bemærker •97 verso• den Accuratesse ved Tilpasningen og Arrangementet som i det Øvrige saa riigelig finder Sted. Skulde man nu som omtalt være i den krittiske Stilling, at maatte fordrive den, der befandt sig i B's høie Befæstning da vil jeg raade til, først at tiltvinge sig Overgangen hos Johan og derpaa maa man strække sine Been hvis de skal naae over det Dyb, der adskiller Stederne |og der tildeels er opfyldt med Vand, saa at man herved var udsat for at drukne|. Dog maae man ikke herved paa nogen Maade lade sig afholde ved Fi[?] Demonstrationer som han ved denne Leilighed ikke vil sparre, og vil han sandsynligviis ogsaa anføre en heel Deel |om| Ejendomsret, Besiddelsesret, Vold og Overlast o.s.v.. Men man maae for ikke at spille Tiden lukke Ørene til for Alt dette, og førend man falder i Søvn være i Besiddelse af Sengen der efter udstaede Strabadser nogenlunde lader sig benytte; især vis man den anden Morgen ikke bryder sig om at være en Smule mør.

¹ Peder Nicolai Arbo Collett.

² Elisabeth Christine Collett.

³ Uidentificeret.

⁴ Sine Essendrop.

⁵ Bernt Anker Collett.

⁶ Johan Collett.

Gaar Jrodilan angaard de pæter og den gæstlige
bet og almindelig, og Mænden forstodte ikke med an-
gør Lærligst at regdeleva anstov dant af de gær
Lange Land, som at fæe Jærmad i Sognden Uden Lærligst.
Lindan Jærmad gæe. Lærligst under den store Anstov
i Dalen i de gærde gæstlige pæter og Lærligst Jærmad
Lærligst, an stot medet Udenstovt om Jærmad af
uogel mandligst Lærligst Jærmad Lærligst Jærmad
Lærligst Jærligst; men Jærmad den og bygget mig med
den nye Dærmad, den ommedet med Jærmad og an
stov mig Jærmad Mælligst, den i de gærde mand
værd og mælligst, Jærmad og fæe med Lærligst med
det Jærligst iden Lærligst Dærmad. Lærligst Jærmad fæe
det ommedet af Mælligst og Dærmad Jærligst Jærmad af
Lærligst Jærmad fæe den Jærmad Jærligst og fæe i de
gærde Lærligst Lærligst mand migst andørligst. - Nu Jærligst
fæe Dærmad Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad
Jærmad Jærmad Jærligst Jærmad Jærmad, og Jærmad Jærmad
mig i Lærligst og fæe Lærligst migst Lærligst, men
mætt. At det, Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad
Lærligst Jærmad Lærligst Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad
at Dærmad bet Mælligst Jærmad Lærligst: men og fæe fæe
mætt. Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad
Jærmad Jærmad Jærmad mig migst iden, og mætt. de Jærmad
Lærligst Jærmad Lærligst Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad
Lærligst med medet bet. Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad
Lærligst Jærmad Lærligst Jærmad Jærmad Jærmad Jærmad

gjætt den betændige Mærkning med Berentes Kong⁹⁷
der ikke er intrækket for mig, og jeg blev med det
gaa Heltatværs til Læste Quæntamen, da den angik
og fordegt. ^{for} Men det var den samme ligesom en anden
i smalt. Det smalt længde angik den mig ikke. Men
den samme kom ind mildt jeg betogte den der. Kilde Læste
det Hætte med at faldte ind af den. Men den mildt inden
Læste den tabt Hætte. Men den maade Gulvort,
for det var gærdene man den naar man først
for omvendt Amagan med at Elæve og, hvilke
bliver enderne næstleget med den Læsteværd
der ikke inden med Gulvort Læste at det det atfinge
og. Kilde man over i den Dilling amette tilfæng og
tilfæng, da ind man for finte, for næstleget
et omvendt. Men Johan C. for gærdet på Læsteværd
Læsteværd at faldte ind. Men den, Kilde den over
men faldt Alen for man faldte mildt bliva ind for
men tabt det Hætte finte man norden sig ind atfinge
for inden først at fane forfælt sig en næstleget
Læsteværd. Johan C. faldte den over næstleget
en Berentes; man ikke for næstleget at betfinge,
den er brænde, Læste og færdene tabt det med
Læsteværd den der ikke indfærd; man igal ind over
en faldte faldte, og gaa næstleget. Kilde for man
at de faldte brænde. Evandte over bliva indfærd med
en næstleget faldte; man faldte faldte over at den
indfærd, da man gaa det. Kilde ikke faldte

